

Gammel dritt

«Det er noe stort vrøvl. Begynner de å grave på neste tomt, finner de vel noe der også. En kan bli et destruktivt menneske av å grave i gammel dritt. Hvor lenge skal vi sitte og ruge på historien?»

Knut Buen, spelemann og kulturentreprenør, Tuddal, til *Telemarksavisa* om at byggingen av nytt psykiatribygg i Skien er stoppet på grunn av funn av gamle hodeskaller

Men vil kvinnene ha dem?

«Ungkarer i Gran kan glede seg. Andelen kvinner i aldersgruppen 20 til 30 år i kommunen er på kraftig vei oppover.»

Oppland Arbeiderblad

Hemmelighetsfull publisering

«I november i fjor kunne Aftenposten avdekke at en omfattende oversiktsartikkel som var publisert i det anerkjente tidsskriftet *Lancet*, konkluderte med at forskningen så langt ikke kan vise at screening forhindrer brystkreftdødsfall.»

Aftenposten

Bein er til for å brekkes

«La ungene herje rundt og boltre seg! Vi har et sikkerhetshysteri som går over alle støvelskaft. Det er helt fint å brette beinet. Barn får overbeskyttelse og falsk trygghet. Det neste blir hjelm ved middagsbordet.»

Eidsvold Ullensaker Blad har overvært foredrag av Gunnar Breivik, rektor ved Norges idrettshøgskole

Tilbake der de hører hjemme?

«Sosialkomiteens John I. Alvheim slår fast at mange administrative sykehusledere ikke holder mål. Han vil skifte ut udugelige sykehusdirektører. Skal de tilbake til næringslivet?»

«Mjølkerampen» i *Nationen*

Praktisk ordning

«45 mil for å ta blodprøve.»

Helgeland Arbeiderblad orienterer om virkningene av fastlegeordningen

Opplysning som endelig har nådd frem

«...AIDS kjenner ingen grenser og kan også ramme oss her hjemme.»

Romsdals Budstikke

Mest populær som barnefar

«Jens är för övrigt många norska kvinnors favorit. Han lär vara den man som flest norskor vill ha som far till sina barn. Men de tycks inte vilja ha honom som statsminister.»

Aftonbladet, Stockholm, om Jens Stoltenberg

Humoristiske opplevelser fra legelivet publiseres anonymt, men sendes inn med navn og adresse. Rett til å redigere historiene forbeholdes.

Adresse: HumorRedaktøren, Tidsskrift for Den norske lægeförening, Postboks 1152 Sentrum, 0107 Oslo. Telefaks 23 01 52 90. E-post: stein.tyrdal@ulleval.no

Ikke før har humorredaktøren bekymret seg for historietørke og planlagt spydige kommentarer som skulle følge tomme spalter, detter det inn 11 bidrag av ypperste kvalitet fra tre bidragsytere. I en tid hvor lageret var tomt og spalten nærmet seg kulturell konkurts, har innsenderne vist seg som ekte samaritanere. Historiene er ikke bare morsomme. De er velskrevet også.

Utrykning til den hinsidige

Jeg har vært allmennpraktiserende i en langstrakt skogskommune, med dype skoger, blånende åser og et veinett med mange muligheter. En ettermiddag på kontoret kommer en alarmerende melding. En 80 år gammel kvinne ligger livløs på en sofa. Kan legen komme med en gang?

Man skal dø nokså langsomt hvis man skal ha en sjanse til å overleve i disse trakter. Ambulanseløst blir tilkalt. Det skal ikke stå på oss!

Vi svinger inn til adressen og blir møtt av en oppskjørt gammel dame som forteller at

søsteren hennes ligger livløs, og hun får ikke vekket henne. Vi skynder oss inn i stuen, men der er ingen. Verken på sofaen eller andre steder. Den gamle damens fortvilelse stiger. Da kommer en god nabo inn, hun har sett ambulansen. Da hun hører hva som står på, ser hun ut som hun ikke vet om hun skal le eller gråte: – Å, men søsteren til Bergljot, hun døde for åtte år siden, hun.

Vi satte oss langsomt ned.

– *Allmennpraktiserende*

Ikke alle utrykninger er like meningsfulle når alt kommer til alt. Det er ikke alt pasientene gjør som har den samme logiske begrunnelse som neste historie vitner om.

Kriminelt få plasser i psykiatrien

En lege ringte til psykiatrisk avdeling. Han bad om innleggelse for en suicidal narkoman som de siste ukene hadde hatt to hengningsforsøk. Legen oppfattet pasienten som alvorlig deprimert og tiltrengende psykiatrisk behandling. Beskrivelsen var alarmerende, og vi avtalte et forvern neste ettermiddag.

Pasienten dukket opp i kveldingen, 2 1/2 time etter avtalen; oppjaget, hes og med tydelige spor etter avslutningsforsøkene. Han var gråtlabil, forkommen og et ynkelig syn. Etter en grundig vurdering kom jeg frem til

at han var en verdig trengende. Vi avtalte innleggelse neste dag på lukket avdeling med kontrakt, og jeg håpte å finne en plass.

På vei hjem låste jeg meg inn i ekspedisjonen for å legge fra meg dagens papirer. Der var lyset på, og ekspedisjonsrommet var fullstendig herjet – knuste møbler og skuffeinnhold utover gulvet. I en krok så jeg ryggen på min pasient som har tatt seg tid til et lite brekk. Jeg rygget ut og tilkalte politiet. Men da de kom, var fuglen fløyet. Noe penger, reseptblokk og et stempel var borte.

Neste morgen ringte den uskyldsrone og sterkt hjelptrengende og spurte når det var han skulle komme til innleggelsen.

På morgenmøtet kom vi frem til å ta ham inn som planlagt, om enn på nåde. Da kom det tørt fra avdelingssykepleieren på klingende nordnorsk: – Det e' jo berre sånn, vi har jo ikkje plassa. Ska' man ha plass her, så må man f... meg bryt sæ' inn.

– *Psykiater*

Virkeligheten får et komisk skjær sett gjennom humoristiske briller. Ha en optisk aften.

– *Stein Tyrdal, HumorRedaktør*